

سبک استنادی بزهکاران دارای اختلال سلوک و مراقبان کانون اصلاح و تربیت

حسین خدمتگزار*، حسین شاره**، یعقوب وکیلی**، دکتر علی اصغر اصغر قزاد فرید***

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مقایسه سبک استناد بزهکاران کانون اصلاح و تربیت شهر تهران با سبک استنادی مراقبان این کانون اجرا شد.
روش: این پژوهش از نوع علمی- مقایسه‌ای است و در آن دو گروه آزمایشی (۳۰ نفر از بزهکاران و ۱۵ نفر از مراقبان کانون) و یک گروه گواه (۳۰ فرد عادی) که از نظر سن، جنس و تحصیلات همتا شده بودند، بررسی شدند. آزمودنی‌های گروه بزهکار به شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده و گروه عادی به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند، اما به علت شمار کم مراقبان کانون اصلاح و تربیت، همه آنها ارزیابی شدند. آزمودنی‌های سه گروه به کمک مصاحبه و پرسشنامه سبک استناد (ASQ) بررسی شدند. داده‌ها به کمک تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی شفه تحلیل شدند.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دادند که سبک استنادی بزهکاران برای رویدادهای ناخوشانید متفاوت از سبک استنادی مراقبان و افراد عادی بوده و نسبت به آنها بیرونی تر ($p < 0.01$) و ناپایدار تر ($p < 0.01$) است. تفاوت سایر سبک‌های استنادی در هیچ یک از گروه‌ها معنی دار نبود.
نتیجه گیری: بزهکاران دارای اختلال سلوک، رویدادهای بد و ناخوشانید را به عوامل بیرونی و ناپایدار نسبت می‌دهند که خود می‌توانند در برگز و تداوم بزهکاری آنان نقش داشته باشد.

کلیدواژه: سبک استناد، بزهکاری، اختلال سلوک

مقدمه

رویدادهای خوب و بد می‌نگرد (کرسینی^۱). از دیدگاه نظریه پردازان استنادی، انسان گرایش به تغییر و توجیه دنیای پیرامون خود دارد، تا بتواند کنترل بیشتری بر آن داشته باشد

سبک استناد شیوه‌ای است که فرد بر پایه سه بعد: درونی- بیرونی، پایدار- ناپایدار و کلی- اختصاصی به

* دانشجوی دکترای روانشناسی بالینی، تهران، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، خیابان شهید منصوری، انتستیتو روانپژوهشی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان.
E-mail: khedmatgozar@yahoo.com

** دانشجوی دکترای روانشناسی بالینی، انتستیتو روانپژوهشی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان.

*** دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، انتستیتو روانپژوهشی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان.

**** دکترای تخصصی روانشناسی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی ایران. انتستیتو روانپژوهشی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان.

هم سالان (آمس^{۱۱}، آمس و گاریسون^{۱۲}، ۱۹۷۷؛ توئنر^{۱۳} و مونرو^{۱۴}، ۱۹۹۶)، انزوا و تنها یی شدید و اضطراب اجتماعی (کریک^{۱۵} و لاد^{۱۶}، ۱۹۹۳) و نامیدی در پاسخ به شکست های اجتماعی (گوتز^{۱۷} و دوک^{۱۸}، ۱۹۸۰) ارتباط دارند. از سوی دیگر، گونه دیگری از استناد ممکن است حس کنترل افراد را بر محیط افزایش داده، عزت نفس را بهبود بخشد، حس خود ارزشی را بالا برد و از اضطراب و احساس گناه بکاهد (ورتمن^{۱۹}، ۱۹۷۶؛ استورمز^{۲۰} و مک کاول^{۲۱}، ۱۹۷۶).

پژوهش های اندکی به بررسی نقش سبک های استنادی در برخی از انواع بزهکاری پرداخته اند. لیندسى^{۲۲}، کورتر^{۲۳}، جارویس^{۲۴}، ویلیامز^{۲۵} و نکرود^{۲۶} (۲۰۰۰) بازشناسی توانایی های درونی خود و تکیه بر استنادهای درونی را از مهم ترین عوامل موفقیت در غلبه بر چالش ها و پیش گیری از روی آوردن فرد به بزهکاری گزارش کردند. مهبدی (۱۳۷۸) نشان داد که زنان روسپی بازداشت شده نسبت به جمعیت عادی استناد بیرونی بیشتری برای رویدادهای منفی دارند. وی استنادهای بیرونی زنان روسپی را برای رویدادهای منفی، بیشتر از استنادهای درونی برای رخدادهای مثبت گزارش نمود. گارسیا^{۲۷}، تورسیلاس^{۲۸}، آرکوس^{۲۹} و گارسیا (۲۰۰۵) در بررسی مصرف کنندگان مواد دریافتند که انعطاف پذیری شناختی و بازداری پاسخ به طور مستقیم با استنادهای درونی بیشتر برای رویدادهای مثبت و استنادهای پایدارتر برای رویدادهای منفی ارتباط دارند.

شیوه های که بزهکاران برای تبیین رفتار مجرمانه خود به کار می بندند به عوامل زیادی از جمله وضعیت روانی (گودجانسون، ۱۹۸۴) و شخصیت (گودجانسون و سینگ^{۳۰}، ۱۹۸۹ آنها بستگی دارد. برای نمونه، احساس گناه شدید با افسردگی ارتباط دارد (گودجانسون و پترسون^{۳۱}، ۱۹۹۱)،

(بروین^۱، ۱۳۷۶). تبیین های علی، به ویژه زمانی قابل توجه هستند که یک چیز غیر معمول، ناخواسته یا ناخوشایند رخ دهد و این امر در کسانی که برای مشاوره به روان شناسان بالینی مراجعه می کنند بیشتر دیده می شود (همانجا).

استناد علی به فرآیندی گفته می شود که طی آن مردم در مورد عوامل علی یک رویداد یا پیامد تصمیم می گیرند؛ از این رو به چگونگی رسیدن مردم به استنادهای علی خود می نگرد و این که این استنادها چه اثری بر رفتار بعدی آنها می گذارند (بروین، ۱۳۷۶).

واکنش های ما در برابر رویدادها به چگونگی تفسیر ما از دنیا و استنادهای علی برای رخدادها بستگی دارد. استنادها به پیش بینی و کنترل رویدادها کمک کرده، تبیین کننده احساس ها، نگرش ها و رفتارهای ما هستند؛ و نه تنها بر چشم داشت ها و هیجان ها تأثیر می گذارند، بلکه عملکرد آینده پاسخ دهی به رویدادهای فشارزا نقش اساسی دارند (مهبدی، ۱۳۷۸). نوع ارزیابی فرد از موقعیت ها هم چنین بر نوع شیوه مقابله او با عوامل تندگی زا تأثیر می گذارد (حیدری، ۱۳۸۳).

هایدر^{۳۲} (۱۹۵۸) بر این باور بود که انسان ها دارای دو نوع استناد اصلی یا شیوه تفسیر رفتار هستند: استناد درونی و بیرونی. استناد درونی هنگامی رخ می دهد که رفتار به ویژگی های فردی نسبت داده می شود. استناد بیرونی هنگامی رخ می دهد که فشارهای اجتماعی و محیطی علت رفتار دانسته می شوند. گودجانسون^{۳۳} (۱۹۸۴)، بر این باور است که استناد رفتارهای ناخوشایند و ناپسند به عوامل بیرونی، سبب کاهش احساس گناه نسبت به آن عمل در فرد می شود. هم چنین، هنگامی که علت رفتار به عواملی خارج از کنترل فرد نسبت داده می شود حس مسئولیت پذیری در برابر آن رفتار کاهش می یابد (اشنایدر^{۳۴}، ۱۹۷۶). به طور کلی، بررسی ها نشان داده اند که تفسیرهای استنادی در پذیرش مسئولیت اعمال خود یا انداختن مسئولیت به گردن دیگران نقش تعیین کننده ای دارند (هاروی^{۳۵} و اسمیت^{۳۶}، ۱۹۷۷).

نظریه های استنادی بر این باورند که گرایش های استنادی در سازگاری هیجانی از اهمیت بالایی برخوردارند (سلیگمن^{۳۷}، ۱۹۹۰). هم چنین سبک های استنادی ناسازگارانه با افسردگی و به ویژه نامیدی (گلداستون^{۳۸} و کاسلو^{۳۹}، ۱۹۹۵؛ توماس^{۴۰}، ۲۰۰۱)، طرد اجتماعی و عدم پذیرش از سوی

1- Brewin	2- Heider
3- Gudjonsson	4- Snyder
5- Harvey	6- Smith
7- Seligman	8- Gladstone
9- Kaslow	10- Thomas
11- Ames	12- Garrison
13- Toner	14- Munro
15- Crick	16- Ladd
17- Goetz	18- Dweck
19- Wortman	20- Storms
21- McCaul	22- Lindsey
23- Kurtz	24- Jarvis
25- Williams	26- Nackerud
27- Garcia	28- Torrecillas
29- Arcos	30- Singh
31- Petursson	

فرضیه‌های پژوهش عبارت بودند از: ۱- سبک استنادی بزهکاران، مراقبان کانون اصلاح و تربیت و افراد عادی برای رویدادهای مطلوب با یکدیگر متفاوت است و ۲- سبک استنادی بزهکاران، مراقبان کانون اصلاح و تربیت و افراد عادی برای رویدادهای نامطلوب با یکدیگر متفاوت است.

روش

این پژوهش توصیفی از نوع علی- مقایسه‌ای است و در آن سه گروه: ۳۰ نفر از بزهکاران کانون اصلاح و تربیت شهر تهران که بر پایه مصاحبه بالینی دارای ملاک‌های اختلال سلوک بودند (گروه آزمایشی اول) و ۳۰ نفر از جمعیت عمومی شهر تهران از بین دانش‌آموزان دبیرستانی مشغول به تحصیل در یکی از دبیرستان‌های نزدیک به کانون اصلاح و تربیت که از نظر سن، جنس و تحصیلات با گروه بزهکار همتا شده بودند (گروه گواه)، به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. با توجه به شمار کم مراقبان کانون اصلاح و تربیت، همه آنها (۱۵ نفر)، ارزیابی شدند (گروه آزمایشی دوم). از این رو امکان همتاسازی افراد این گروه با دو گروه دیگر وجود نداشت. همه آزمودنی‌ها مرد بودند و به کمک مصاحبه و پرسش‌نامه سبک استنادی بررسی شدند. ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آزمودنی‌ها شامل سن، وضعیت تأهل، میزان تحصیل، علت محکومیت، سابقه محکومیت و اصلاح و تربیت، مراقبان بیشترین تعامل را با بزهکاران دارند، آگاهی مراقبان از سبک استناد خود و سبک استناد بزهکاران درباره رفتار بزهکارانه می‌تواند تغییر نگرش و رفتار مراقبان را به دنبال داشته باشد. تغییر در نگرش و رفتار مراقبان کانون‌ها و سایر متخصصان بهداشت روانی و مسئولین مرتبط می‌تواند به درک بهتر شخص بزهکار بیانجامد و برنامه‌های اصلاحی را در این زمینه کارآمدتر سازد. پژوهش حاضر در این راستا و با هدف "مقایسه سبک استنادی بزهکاران دارای اختلال سلوک کانون اصلاح و تربیت با سبک استنادی مراقبان این کانون"، انجام شد. یافته‌های این بررسی می‌تواند در زمینه درمان‌های شناختی و روان‌پویایی به بازسازی سبک‌های استنادی کمک نماید و از این راه بر نگرش‌ها، چشم‌داشت‌ها، هیجان‌ها، شیوه‌های مقابله و سلامت روان افراد تأثیر گذارد تا از روی آوردن آنها به رفتارهای ضد اجتماعی و بزهکارانه پیش‌گیری شود.

در حالی که به کارگیری استناد بیرونی برای خطاهای و بزه، دست کم در موارد شدید، ممکن است نشانه اختلال شخصیت باشد (گودجانسون و سینگ، ۱۹۸۹). در بیشتر موارد نبود پشیمانی و گرایش شدید به بیرونی کردن خطای و کوتاهی، پیش‌بینی کننده روی آوردن دوباره به بزه است (هورن، ۱۹۹۹). افزون بر آن، دلایل زیادی وجود دارد مبنی بر این که استناد بیرونی به خطاهای با تکانش وری (گودجانسون، پتورسون، سیگورداردوتیر^۱ و اسکولاوسون^۲، ۱۹۹۱) و نمره بالا در خرد مقياس روانپریشی گرایی^۳ در پرسش‌نامه شخصیت آیزنک^۴ همراه است. هم تکانش وری و هم نمره بالا در روانپریشی گرایی با اختلال شخصیت ضد اجتماعی ارتباط مستقیم دارد (فاکس^۵، دی کوئینگ^۶ و لیچت^۷، ۲۰۰۲). شاین^۸ (۱۹۹۷) در پژوهشی دریافت که استناد بیرونی برای خطاهای با کینه‌ورزی، جرم، بزه و اعتیاد همبستگی مستقیم دارد.

در زمینه درمان به کمک بازسازی سبک‌های استنادی نیز پژوهش‌های زیادی انجام شده است. برای نمونه، باربر^۹ و همکاران (۲۰۰۵) در بررسی ۵۹ بیمار افسرده دریافت که افزون بر درمان‌های شناختی، درمان‌های روان‌پویایی نیز در بازسازی سبک‌های استنادی مؤثرند.

از آن‌جا که پژوهش‌های اندکی به بررسی سبک‌های استنادی در نوجوانان بزهکار پرداخته‌اند، این بررسی می‌تواند تا اندازه‌ای این خلاء پژوهشی را پر کند. از آن‌جا که در کانون اصلاح و تربیت، مراقبان بیشترین تعامل را با بزهکاران دارند، آگاهی مراقبان از سبک استناد خود و سبک استناد بزهکاران درباره رفتار بزهکارانه می‌تواند تغییر نگرش و رفتار مراقبان را به دنبال داشته باشد. تغییر در نگرش و رفتار مراقبان کانون‌ها و سایر متخصصان بهداشت روانی و مسئولین مرتبط می‌تواند به درک بهتر شخص بزهکار بیانجامد و برنامه‌های اصلاحی را در این زمینه کارآمدتر سازد. پژوهش حاضر در این راستا و با هدف "مقایسه سبک استنادی بزهکاران دارای اختلال سلوک کانون اصلاح و تربیت با سبک استنادی مراقبان این کانون"، انجام شد. یافته‌های این بررسی می‌تواند در زمینه درمان‌های شناختی و روان‌پویایی به بازسازی سبک‌های استنادی کمک نماید و از این راه بر نگرش‌ها، چشم‌داشت‌ها، هیجان‌ها، شیوه‌های مقابله و سلامت روان افراد تأثیر گذارد تا از روی آوردن آنها به رفتارهای ضد اجتماعی و بزهکارانه پیش‌گیری شود.

1- Horne	2- Sigurdardottir
3- Skulason	4- psychoticism
5- Eysenck Personality Questionnaire	
6- Fox	7- De Koning
8- Leicht	9- Shine
10- Barber	
11- Attribution Style Questionnaire	

اعتیاد و ۳٪/۳ ایراد ضرب و جرح و سرقت بود. سابقه محکومیت در ۵۶/۶٪ از بزهکاران یکبار، در ۳۶/۶٪ دو بار و در ۶/۶٪ بیش از دو بار بود.

در جدول‌های ۱ و ۲ میانگین و انحراف معیار نمرات آزمودنی‌ها در متغیر سبک استنادی آورده شده است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار آزمودنی‌های بزهکار از نظر ابعاد سبک استنادی (n=۳۰)

متغیر	میانگین (انحراف معیار)
موقعیت شکست	(۳/۰۲) ۹/۹۰
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۱/۹۰) ۸/۴۰
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۲/۴۵) ۱۱/۶۳
بعد کلی - جزی	
موقعیت مثبت	(۳/۱۹) ۹/۴۳
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۱/۸۴) ۹/۳۶
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۲/۲۳) ۱۰/۴۶
بعد کلی - جزی	

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار مراقبان کانون اصلاح و تربیت از نظر ابعاد سبک استنادی (n=۳۰)

متغیر	میانگین (انحراف معیار)
موقعیت شکست	(۳/۵۴) ۱۳/۵۳
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۲/۰۹) ۹/۴۰
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۲/۸۹) ۱۲/۴۰
بعد کلی - جزی	
موقعیت مثبت	(۲/۲۹) ۹/۰۶
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۱/۹۴) ۹/۹۳
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۳/۹۷) ۱۰/۵۳
بعد کلی - جزی	

جدول ۳- میانگین و انحراف معیار آزمودنی‌های عادی از لحاظ ابعاد سبک استنادی (n=۳۰)

متغیر	میانگین (انحراف معیار)
موقعیت شکست	(۲/۸۴) ۱۳/۸۰
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۱/۶۶) ۹/۹۰
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۲/۶۳) ۱۲/۷۳
بعد کلی - جزی	
موقعیت مثبت	(۲/۷۲) ۱۰/۶۶
بعد درونی - بیرونی	
موقعیت مثبت	(۱/۸۹) ۱۰/۳۳
بعد پایدار - ناپایدار	
موقعیت مثبت	(۲/۹۶) ۱۰/۸۳
بعد کلی - جزی	

کلی - جزیی ثبت نماید (اسلامی شهر بابکی، ۱۳۶۹). در این پژوهش پرسش نامه‌ای که قاسم‌زاده و اسلامی شهر بابکی (۱۳۶۹) آن را اقتباس و تدوین نموده‌اند، به کار برده شد. این پرسش نامه دارای ۱۰ موقعیت فرضی می‌باشد (پنج موقعیت مثبت و پنج موقعیت منفی). نمره گذاری به صورت لیکرت پنج‌گزینه‌ای انجام می‌شود و برای موقعیت‌های شکست و موقیت به طور جداگانه محاسبه می‌گردد. سلیمان و همکاران (۱۹۷۹) در بررسی پایایی پرسش نامه سبک استنادی، ضریب آلفای آن را برای گروه‌های فرعی پیامد منفی درونی ۰/۴۴، پیامد مثبت درونی ۰/۳۰، پیامد منفی پایدار ۰/۶۴ و پیامد مثبت کلی ۰/۵۴ مثبت پایدار، پیامد منفی کلی ۰/۶۴ و پیامد مثبت کلی ۰/۵۸ گزارش نمودند. پیترسون^۱ (۱۹۸۲) ضریب پایایی بازآزمایی در یک دوره پنج هفته‌ای برای پیامدهای مثبت و منفی ابعاد درونی، کلی و پایدار را بین ۰/۷۰ تا ۰/۵۷ گزارش نمود. اسلامی شهر بابکی (۱۳۶۹) در بررسی پایایی درونی پرسش نامه‌ی سبک استنادی، ضریب آلفای گروه‌های فرعی پیامد منفی درونی را ۰/۷۵، پیامد مثبت درونی ۰/۷۴، پیامد منفی پایدار ۰/۴۳، پیامد مثبت پایدار ۰/۵۶، پیامد منفی کلی ۰/۷۳ و پیامد مثبت کلی ۰/۷۶ گزارش نمودند. بررسی‌ها نشان دادند که نمرات به دست آمده در پرسش نامه، استنادهای واقعی آزمودنی‌ها برای رویدادهای ویژه زندگی را پیش‌بینی می‌کنند (نورعلی ۱۳۸۳). داده‌های گردآوری شده به کمک تحلیل واریانس یک‌طرفه و آزمون تعقیبی شفه تحیل شدند.

۲۰
—
20

یافته‌ها

سن آزمودنی‌های گروه بزهکار و گروه عادی بین ۱۵ تا ۱۸ سال با میانگین ۱۶/۵ و سن آزمودنی‌های گروه مراقبان بین ۲۲ تا ۴۶ سال با میانگین ۲۹/۲ بود. میزان تحصیلات آزمودنی‌های گروه بزهکار و گروه عادی بین پنجم ابتدایی و دیپلم بود پنجم ابتدایی ۲۶/۶، اول و دوم راهنمایی هر کدام ۱۶/۶٪ و سوم راهنمایی و اول دبیرستان هر کدام ۱۶/۶٪ همه مراقبان، به جز یک نفر که تا سوم راهنمایی تحصیل کرده بود، دیپلم داشتند. ۵۳/۳٪ از مراقبان مجرد و بقیه متأهل بودند. هم‌چنین تمام آزمودنی‌ها در گروه بزهکار و عادی مجرد بودند. علت محکومیت ۶۳/۳٪ بزهکاران سرقت، ۱۳/۳٪ ایراد ضرب و جرح، ۱۰٪ نگهداری یا حمل مواد مخدر، ۶/۶٪ نگهداری مواد مخدر و اعتیاد، ۳/۳٪ ایراد ضرب و جرح و

جدول ۵- مقایسه‌های چندگانه میانگین نمرات سبک اسناد در بعد درونی- بیرونی موقعیت شکست به کمک آزمون شفه

t	گروه (I)	گروه (J)	تفاوت میانگین‌ها (I-J)
۳/۳۹	*-۳/۶۳	مراقبان	بزهکاران
۴/۹۳	*-۳/۹	عادی	
۰/۲۷	-۰/۲۷	عادی	مراقبان

*p<0/05

جدول ۶- مقایسه‌های چندگانه میانگین نمرات سبک اسناد در بعد پایدار- ناپایدار موقعیت شکست به وسیله آزمون شفه

t	گروه (I)	گروه (J)	تفاوت میانگین‌ها (I-J)
۱/۶۴	-۱	مراقبان	بزهکاران
۳/۱۹	*-۱/۵	عادی	
۰/۸۴	-۰/۵	عادی	مراقبان

*p<0/05

بحث

این بررسی، تفاوت معنی‌داری بین سبک اسنادی گروه بزهکار و دو گروه دیگر پژوهش برای رویدادهای مثبت نشان نداد. بنابراین فرضیه اول پژوهش رد شد. به بیان دیگر، تفاوتی در چگونگی اسناد رویدادهای مثبت در بزهکاران، مراقبان و افراد عادی دیده نشد. بررسی پیشینه پژوهش نیز یافته‌ای را در این زمینه نشان نداد.

در بررسی فرضیه دوم پژوهش نیز سبک اسناد بزهکاران دارای اختلال سلوك ک در موقعیت‌های شکست نسبت به سبک اسناد مراقبان و افراد عادی بیرونی تراست. هم چنین، سبک اسناد بزهکاران بر خلاف سبک اسناد افراد عادی در موقعیت‌های شکست ناپایدارتر است. بنابراین، بزهکاران بیشتر گرایش به نسبت دادن رویدادهای نامطلوب به عوامل بیرونی و ناپایدار دارند تا عوامل درونی و پایدار. شاید بتوان این یافته‌ها را این گونه تفسیر کرد که چون بزهکاران در زمان اقامت در کانون آزمون شده‌اند، یک یا چند موقعیت منفی را تجربه نموده و این در پاسخ به موقعیت‌های فرضی منفی پرسش نامه تأثیر داشته باشد. شاید اگر آزمودنی‌های بزهکار در موقعیت‌های مثبت و موقعیت آمیز آزمون شوند، پاسخ آنها به گونه دیگری باشد. هم چنین در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت با توجه به این که بزهکاران با جرم و بزه سر و کار دارند شاید تفاوت آنها با دیگران در جنبه‌های منفی و نامطلوب

جدول ۴- مقایسه میانگین نمرات ASQ گروه‌های پژوهشی (N=۷۵) در ابعاد درونی- بیرونی، پایدار- ناپایدار و کلی- جزیی در موقعیت‌های شکست و موقعیت

متغیر	منبع تغییرات	درجه آزادی	F	t	گروه (I)	گروه (J)	تفاوت میانگین‌ها (I-J)
بعد درونی- بیرونی	بین گروهی	۲	*۱۳/۱۳				
موقعیت شکست	خطا	۷۲					
بعد پایدار- ناپایدار	بین گروهی	۲					
موقعیت شکست	خطا	۷۲	*۵/۰۱				
بعد کلی- جزیی	بین گروهی	۲					
موقعیت شکست	خطا	۷۲	۱/۴۲				
بعد درونی- بیرونی	بین گروهی	۲					
موقعیت موقعیت	خطا	۷۲	۱/۵۶				
بعد پایدار- ناپایدار	بین گروهی	۲					
موقعیت موقعیت	خطا	۷۲	۱/۹۶				
بعد کلی- جزیی	بین گروهی	۲					
موقعیت موقعیت	خطا	۷۲	۰/۱۳				

*p<0/01

در جدول ۴ میانگین نمرات ASQ گروه‌های پژوهشی در ابعاد درونی- بیرونی، پایدار- ناپایدار و کلی- جزیی در موقعیت‌های شکست و موقعیت مقایسه شده است.

همان‌گونه که جدول ۴ نشان می‌دهد تفاوت میانگین گروه‌ها در هیچ یک از سه بعد موقعیت موقعیت معنی‌دار نیست. به بیان دیگر، چگونگی اسناد رویدادهای مثبت در بزهکاران، مراقبان و افراد عادی متفاوت از یکدیگر نبود. هم‌چنین با توجه به نتایج جدول یادشده، چگونگی اسناد رویدادهای منفی در بعد کلی- اختصاصی در هیچ یک از گروه‌ها با یکدیگر تفاوت معنی‌دار نداشتند، اما تفاوت میانگین گروه‌ها در ابعاد درونی- بیرونی و پایدار- ناپایدار موقعیت شکست از نظر آماری معنی‌دار بود (p<0/01). آزمون تعقیبی شفه برای نشان دادن تفاوت میان گروه‌ها به کار برده شد. همان‌گونه که جدول ۵ نشان می‌دهد، سبک اسناد بزهکاران در موقعیت‌های شکست نسبت به سبک اسناد مراقبان و افراد عادی بیرونی تراست. جدول ۶ نیز بیانگر آن است که سبک اسناد بزهکاران بر خلاف سبک اسناد افراد عادی در موقعیت‌های شکست ناپایدارتر است. بنابراین، بزهکاران گرایش دارند رویدادهای نامطلوب را به عوامل بیرونی و ناپایدار نسبت دهند تا عوامل درونی و پایدار.

انتخاب دوستان دارای سبک‌های استنادی مطلوب احساس می‌شود. یافته‌های پژوهش حاضر هم‌چنین می‌تواند رهنماهی سودمندی در زمینه تأمین بهداشت روانی از سطح پیش‌گیری تا درمان در اختیار افراد و نهادهای جامعه مانند کلینیک‌های روانشناسی، مراکز پژوهشی، کانون‌های اصلاح و تربیت و زندان‌ها قرار دهد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مسئولین محترم کانون اصلاح و تربیت شهر تهران به خاطر همکاری‌های ارزشمندانه قدردانی می‌شود.

دريافت مقاله: ۱۳۸۵/۱۱/۲۸؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۶/۴/۱۸؛

پذيرش مقاله: ۱۳۸۶/۴/۳۰

منابع

- اسلامی شهر بابکی، حیدر (۱۳۶۹). بررسی رابطه بین سبک تبیین و افسردگی در بیماران افسرده یک قطبی و دو قطبی و مقایسه آن با افراد بین‌جایر. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی. انتیتو روانپزشکی تهران.
- برونی، کریس (۱۳۷۶). *بنیادهای شناختی روانشناسی بالینی*. ترجمه: مجید محمود علیلو، عباس بخشی‌بور رودسری و حسن صبوری مقدم. تبریز: روان‌پریا.
- حیدری، شیما (۱۳۸۳). بررسی تاثیر آموزش تنفس‌آبی تدریجی و مهارت‌های حل مسئله بر کاهش تمایل به فرار در خطران در معرض فرار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهراء (س) تهران.
- مهبودی، مسعود (۱۳۷۸). *مقایسه سبک استناد علی زبان ویژه (روضه)* بازدشت‌شده با زبان عادی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.
- نور علی، زهره (۱۳۸۲). *مقایسه هوش هیجانی، سبک استنادی و راهبردهای مقابله‌ای افراد موفق و ناموفق در کنکور سراسری سال ۱۳۸۳-۸۴*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، انتیتو روانپزشکی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان.
- Ames, R., Ames, G., & Garrison, W. (1977). Children's causal ascriptions for positive and negative interpersonal outcomes. *Psychological Reports*, 41, 595-602.
- Barber, J. P., Abrams, M. J., Connolly-Gibbons, M. B., Crits-Christoph, P., Barrett, M. S., Rynn, M., & Siqueland, L. (2005). Explanatory style change in supportive-expressive dynamic therapy. *Journal of Clinical Psychology*, 61, 257-268.
- Corsini, R. J. (1999). *The dictionary of psychology*. Ann

بیشتر از جنبه‌های مثبت است. این یافته‌ها با نظر گودجانسون (۱۹۸۴) که استناد رفتارهای ناخوشایند به عوامل بیرونی را سبب کاهش احساس گناه نسبت به آن عمل در فرد می‌داند، هم خوانی دارد. از سوی دیگر نبود پژوهشی و گرایش به بیرونی کردن خطاب پیش‌بینی کننده انجام دوباره بزره است (هورن، ۱۹۹۹). هم‌چنین، استناد بیرونی به خطاب‌ها با تکاشوری (گودجانسون، پتورسون، سیگوردارد و تیر و اسکولاوسن، ۱۹۹۱)، کینه‌ورزی و بزهکاری (شاین، ۱۹۹۷) همراه است که با وجود اختلال شخصیت ضداجتماعی و اختلال سلوک ارتباط مستقیم دارد (فاکس و همکاران، ۲۰۰۲). هنگامی که علت رفتار به عواملی بیرون از کنترل فرد نسبت داده می‌شود، حس مسئولیت‌پذیری در برابر آن رفتار کاهش می‌یابد (اشتايدر، ۱۹۷۶). یافته‌های پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهش گارسیا و همکاران (۲۰۰۵) بر روی مصرف کنندگان مواد مبنی بر ارتباط مستقیم انعطاف‌پذیری شناختی و بازداری پاسخ با استنادهای درونی بیشتر برای حوادث مثبت و استنادهای پایدارتر برای حوادث منفی، ناهم‌خوان است که می‌تواند نشان‌دهنده سبک استناد متفاوت در گروهی از بزهکاران یعنی مصرف کنندگان مواد باشد.

این بررسی تفاوت معنی‌داری بین مراقبین با بزهکاران و افراد عادی در بعد پایدار- ناپایدار نشان نداد. نویسندهای این نوشتار نتوانستند در ادبیات پژوهشی یافته‌هایی در تأیید یا رد این موضوع پیدا کنند؛ از این رو لازم است این موضوع مورد بررسی بیشتر قرار گیرد.

به طور کلی با توجه به یافته‌های این پژوهش مبنی بر بیرونی و ناپایداری‌بودن سبک استناد در بزهکاران، پیش‌بینی می‌شود بزهکاران که شکست‌ها و رویدادهای نامطلوب را به عوامل بیرونی نسبت می‌دهند در راستای بهبود رفتار خویش نکوشند. بنابراین با مداخله در راهبردهای شناختی و تغییر الگوهای پردازش اطلاعات و آموزش سبک استنادی مطلوب، هم می‌توان رفتار بزهکاران را پیش‌بینی کرد و هم آنها را تغییر داد.

با توجه به محدودیت شمار آزمودنی‌ها، روش نمونه‌گیری و ابزار پژوهش نمی‌توان یافته‌ها را به شرایط مشابه تعیین داد و انجام پژوهش‌های گسترده‌تر در این زمینه پیشنهاد می‌شود. با توجه به این که سبک استنادی دوستان بر روی شیوه استناد دادن نوجوانان تأثیر می‌گذارد (استیونز^۱ و پرنستین^۲، ۲۰۰۵)، لزوم آموزش به والدین و نوجوانان در

- Arbor, MI: Brunner/ Mazel.
- Crick, N. R., & Ladd, G. (1993). Children's perceptions of their peer experiences: Attributions, loneliness, social anxiety, and social avoidance. *Developmental Psychology*, 29, 244–254.
- Fox, S., De Koning, E., & Leicht, S. (2002). The relationship between attribution of blame for a violent act and EPQ-R sub-scales in male offenders with mental disorder. *Personality and Individual Differences*, 33, 1–9.
- García, A. V., Torrecillas, F. L., Arcos, F. A., & García, M. P. (2005). Effects of executive impairments on maladaptive explanatory styles in substance abusers: Clinical implications. *Archives of Clinical Neuropsychology*, 20, 67–80.
- Gladstone, T. R. G., & Kaslow, N. J. (1995). Depression and attributions in children and adolescents: A meta-analytic review. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 23, 597–606.
- Goetz, T., & Dweck, C. (1980). Learned helplessness in social situations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39, 246–255.
- Gudjonsson, G. H. (1984). Attribution of blame for criminal acts and its relationship with personality. *Personality and Individual Differences*, 5, 53–58.
- Gudjonsson, G. H., & Petursson, H. (1991). Custodial interrogation: Why do suspects confess and how does it relate to their crime, attitude and personality? *Personality and Individual Differences*, 12, 295–306.
- Gudjonsson, G. H., Petursson, H., Sigurdardottir, H., & Skulason, X. (1991). The personality of Iceland prisoners: Some normative data, *Nordisk Psychiatrisk Tidsskrift*, 45, 151–157.
- Gudjonsson, G. H., & Singh, K. K. (1989). The revised Gudjonsson Blame Attribution Inventory. *Personality and Individual Differences*, 10, 67–70.
- Harvey, J. H., & Smith, W. P. (1977). *Social psychology: An attribution approach*. St. Louis, MO: Mosby.
- Heider, F. (1958). *The psychology of interpersonal relations*. New York: Wiley.
- Horne, A. S. (1999). Reflections on remorse in forensic psychiatry. In: M. Cox (Ed.), *Remorse and reparation*. London: Jessica Kingsley Publishers.
- Lindsey, E. W., Kurtz, P. D., Jarvis, S., Williams, N. R., & Nackerud, L. (2000). How runaway and homeless youth navigate troubled waters: Personal strengths and resources. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 17, 115–139.
- Peterson, C. R., Semmel, A., Von Baeyer, C., Abramson, L. Y., Metalsky, G. I. & Seligman, M. E. P. (1982). The Attributional Style Questionnaire. *Cognitive Therapy and Research*, 6, 287–300.
- Seligman, M. E. P., Abramson, L. Y., Semmel, A., & Von Baeyer, C. (1979). Depressive attributional style. *Journal of Abnormal Psychology*, 88, 242–247.
- Seligman, M. E. P. (1990). *Learned optimism*. Sydney: Random House.
- Shine, J. H. (1997). The relationship between blame attribution, age and personality characteristics in inmates admitted to Grendon therapeutic prison. *Personality and individual differences*, 23, 943–947.
- Snyder, M. (1976). Attribution and behavior: Social perception and social causation. In J. H. Harvey, W. J. Ickes and R. F. Kidd (Eds.), *New Directions in Attribution Research*. New York: Erlbaum.
- Stevens, E. A., & Prinstein, M. J. (2005). Peer contagion of depressogenic attributional styles among adolescents: A longitudinal study. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 33, 25–37.
- Storms, M. D., & McCaul, K. D. (1976). Attribution processes and emotional exacerbation of dysfunctional behavior. In J. H. Harvey, W. J. Ickes and R.F. Kidd (Eds.), *New directions in attribution research*. New York: Erlbaum.
- Thomas, E. (2001). Negative attributional style, hopelessness depression and endogenous depression. *Behavior Research and Therapy*, 39, 139–149.
- Toner, M. A., & Munro, D. (1996). Peer-social attributions and self-efficacy of peer-rejected preadolescents. *Merrill-Palmer Quarterly*, 42, 339–357.
- Weiner, B. (1985). Spontaneous causal thinking. *Psychological Bulletin*, 97, 74–84.
- Wortman, C. B. (1976). Causal attribution and personal control. In J. H. Harvey, W. J. Ickes and R. F. Kidd (Eds.), *New Directions in Attribution Research*. New York: Erlbaum.

Original Article

Attribution Style in Criminals with Conduct Disorder and Watchmen in Center for Correction and Rehabilitation

Khedmatgozar, H., Shareh, H., Vakili, Y., & Asgharnejad Farid, A. A. (2008). Attribution style in criminals with conduct disorder and watchmen in center for correction and rehabilitation. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 14, 17-23.

Abstract

Objectives: The purpose of this study was to compare the attribution style among criminals with conduct disorder and watchmen in Tehran's Center for Correction and Rehabilitation.

Method: Retrospective method was used in this study. Two groups consisted of an experimental group (30 criminals and 15 watchmen) and a normal group (30 normal subjects) who were matched for sex, age and education were evaluated. The subjects in the criminal and normal groups were selected using random sampling and convenience sampling methods respectively; but due to the small number of watchmen in the center, all were evaluated. The subjects in the three groups were assessed through interview and Attribution Style Questionnaire (ASQ). Data were analyzed using one way analysis of variance and post hoc Scheffe.

Results: Data showed that criminal's attribution style for unfavorable events is different from the attribution styles of watchmen and normal subjects. Their attribution style was more external ($p<0.01$) and more unstable ($p<0.01$). Other attribution styles were not significantly different among the three groups.

Conclusion: Criminals with conduct disorder attribute unfavorable events to external and unstable factors. This kind of attribution could have a role in the maintenance of their criminal actions.

Key words: attribution style, criminality, conduct disorder

Hossein Khedmatgozar*,
Hossein Shareh^a,
Yaghoob Vakili^b,
Ali Asghar Asgharnejad Farid^c

* Corresponding author: Postgraduate student in Clinical Psychology, Tehran Psychiatric Institute and Mental Health Research Centre, Shahid Mansoori Alley, Niayesh St., Sattarkhan Ave., Tehran, Iran, IR.
Fax: +9821-66506853
E-mail: khedmatgozar@yahoo.com

^a Postgraduate student in Clinical Psychology, Tehran Psychiatric Institute and Mental Health Research Centre; ^b Master's degree student in Clinical Psychology, Tehran Psychiatric Institute and Mental Health Research Centre; ^c PhD. in General Psychology, Assistant Prof. of Iran University Medical Science, Tehran Psychiatric Institute and Mental Health Research Centre.